

Sygnatura akt VIII GC 247/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

Protokolant: stażysta Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 roku w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko Gminie M. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt VIII GC 247/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 12 kwietnia 2013 roku L. S. wniósł o zasądzenie od Gminy M. S. kwoty 79.950,00 złotych wraz ustawowymi odsetkami do dnia 8 marca 2013 roku oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu stwierdził, że dochodzona pozwem kwota stanowi należne powodowi wynagrodzenie za wykonanie robót sanitarnych wewnętrznych na terenie budowy Ż. Miejskiego w S. na podstawie umowy zawartej przez powoda Przedsiębiorstwem Budowlano-Usługowym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako generalnym wykonawcą. Podniósł, że jego roboty były przedmiotem odbiorów dokonywanych przez przedstawiciela powódki H. A.. Przyznał, że uzyskał nakaz zapłaty na dochodzoną kwotę od spółki (...) jednak wielce prawdopodobne jest, że egzekucja zasądzonej kwoty będzie bezskuteczna. Zdaniem powoda nie jest ważne to, że spółka (...) nie przekazała pozwanej projektu umowy z powodem, bowiem zgodna inwestora na zawarcie umowy z podwykonawcą może być wyrażone w każdy sposób, bez konieczności przedstawienia inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu z odpowiednią dokumentacją. Na koniec powód stwierdził, że o wiedzy pozwanej na temat jego podwykonawstwa świadczy fakt powierzenia mu przez pozwaną uruchomienia i monitoringu instalacji centralnego ogrzewania w tym samym obiekcie.

W odpowiedzi na pozew pozwana Gmina M. S. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. Pozwana zakwestionowała istnienie przesłanek jej solidarnej odpowiedzialności wobec powoda. Stwierdziła, że umowę zawarła z konsorcjum firm: Przedsiębiorstwo Budowlane (...) spółka jawna z siedzibą w S. i Przedsiębiorstwo Budowlano-Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., w oparciu o przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych. Podniosła, że w umowie tej zastrzegła, że zawarcie umowy z podwykonawcą wymaga pisemnej zgody pozwanej przed jej zawarciem. Chodziło nie tylko o zachowanie kontroli rozliczenia się wykonawcy z podwykonawcami ale też o przeciwdziałanie możliwości zlecenia prac podwykonawcą za wynagrodzenie przekraczające wysokość przewidzianą w umowie zawartej przez inwestora z konsorcjum pełniącym rolę generalnego wykonawcy. Przekazywano pozwanej umowy z podwykonawcami ale nie było wśród nich umowy

z powodem. Zdaniem pozwanej, przyczyną zaniechania zgłoszenia powoda jako podwykonawcy było uzgodnienie pomiędzy nim a spółką (...) wynagrodzenia przekraczającego wysokość wynagrodzenia odpowiadającego temu samemu zakresowi robót określonego w umowie zawartej przez pozwaną. Pozwana oświadczyła, że gdyby wiedziała o takiej umowie zawartej przez powoda, to nie wyraziłaby zgody na jego podwykonawstwo. Z ostrożności pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego wynagrodzenia twierdząc, że kwota ustalona w umowie pomiędzy powodem a spółką (...) przewyższa wynagrodzenie przewidziane dla tego zakresu w umowie zawartej przez nią z konsorcjum wykonawców.

Pozwana wniosła też o wezwanie do udziału w sprawie jako interwenientów ubocznych Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) spółka jawna z siedzibą w S. oraz syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa Budowlano-Usługowego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej. Przypozwani nie przystąpili do sprawy.

Stan faktyczny i wskazanie dowodów.

W dniu 6 grudnia 2011 roku pozwana, jako zamawiający, zawarła z konsorcjum w składzie: Przedsiębiorstwo Budowlane (...) spółka jawna z siedzibą w S. (dalej jako: (...) S.), Przedsiębiorstwo Budowlano-Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (dalej jako (...)), jako wykonawcą, umowę o roboty budowlane nr (...) w zakresie rozbudowy i przebudowy budynku (...) przy ulicy (...) w S.. Umowa przewidywała 3 etapy prac. Jako sprawujących nadzór inwestorski wskazano A. G. – w branży konstrukcyjno-budowlanej, oraz J. C. – w branży elektrycznej. W § 6 umowy przewidziano dopuszczalność wykonania przedmiotu umowy przy udziale podwykonawców pod rygorem zawarcia umów pisemnych oraz uzyskania pisemnej zgody zamawiającego przed zawarciem takiej umowy. Wykonawca został zobowiązany do przedstawienia zamawiającemu umowy z podwykonawcą do akceptacji. Umowa ta miała zawierać: zakres robót powierzonych podwykonawcy, kwotę wynagrodzenia za roboty, przy czym kwota ta nie mogła być wyższa niż wartość tego zakresu robót wynikająca z oferty wykonawcy, termin wykonania zakresu robót powierzonego podwykonawcy. (...) S. było liderem konsorcjum.

W dniu 4 czerwca 2012 roku (...) jako zamawiający zawarł z powodem, jako wykonawcą umowę o roboty budowlane w zakresie robót sanitarnych wewnętrznych etap I w (...) przy ul. (...) w S.. W § 1 umowy stwierdzono, że szczegółowy zakres robót wynika z dostarczonej powodowi dokumentacji technicznej stanowiącej integralną część umowy. (...) niezbędne do wykonania umowy miał dostarczać (...). W § 8 przewidziano wynagrodzenie powoda w kwocie 187.284 złotych netto, które miało być powiększone o VAT, który kwotowo wynosił 43.075,32 złotych. Faktury powoda, wystawiane na podstawie protokołu potwierdzenia wykonania robót zatwierdzonego przez inspektora nadzoru inwestorskiego, miały być płatne w terminie 28 dni od daty ich otrzymania przez (...).

Dowody: - umowa nr (...) (k. 89-92);

- umowa z dnia 04 06 2012 (k. 15-17).

(...) nie przedłożył umowy z powodem do akceptacji pozwanej. Pozwana nie знаła jej treści.

Niesporne.

Konsorcjum firm (...) S. i (...) zgłosiło pozwanej podwykonawców: (...). (...) R. N., (...) sp. z o.o. Przedstawiło też projekty umów z tymi podwykonawcami, a następnie zmian tych umów. Pozwana wyraziła akceptacje na zawarcie umów z tymi podwykonawcami a następnie akceptacje zmian tych umów. Z tymi podwykonawcami firmy konsorcjum nie rozliczyli co do wynagrodzenia. Pozwana w związku z powyższym zatrzymała kwoty z faktur wystawionych przez firmy konsorcjum na poczet wynagrodzenia należnego wskazanym podwykonawcom, a następnie przelała im należne wynagrodzenie.

Dowody: - wnioski o akceptacje podwykonawców wraz z odpowiedziami

(k. 93-102)

- faktury (...). (...) i (...), oświadczenia o potrąceniach,

dowody przelewów (k. 116-123).

W czasie trwania budowy odbywały się cotygodniowe narady koordynacyjne z udziałem pracowników pozwanej, projektanta, przedstawiciela żłobka oraz przedstawicieli konsorcjum (...) i (...). Obecni na tych naradach wpisywali się na udostępnione im listy obecności. Niekiedy w naradach uczestniczyli przedstawiciele podwykonawców, powód w nich nie uczestniczył.

Dowody: - protokoły narad koordynacyjnych z listami obecności (k. 124-177);

- zeznania świadków: K. B. (od 00:40 godziny do 00:47

godziny rozprawy w dniu 19 11 2013 – k. 201-202); A. G.

(od 00:52 godziny do 00:56 godziny rozprawy w dniu 19 11 2013 – k. 203),

H. A. (od 00:04 godziny do 00:11 rozprawy w dniu

17 12 2013 – k. 213-214).

Rozliczając roboty pozwana obciążyła konsorcjum (...) i (...) karą umowną za opóźnienia wykonania robót, w kwocie 575.640 złotych a następnie jeszcze w kwocie 166.296 złotych. Z kolei w związku z odstąpieniem od umowy z winy wykonawcy pozwana obciążyła konsorcjum karą umowną w wysokości 639.600 złotych. Pozwana zatrzymała z jednej z faktur kwotę 74,22 złotych a o pozostałą część kwot kar umownych wezwała obie firmy konsorcjum.

Dowody: - pisma w sprawie kar umownych, noty księgowe, wezwania do zapłaty

(k. 109-115).

W dniu 30 lipca 2012 roku przeprowadzono z udziałem powoda, inspektora nadzoru robót sanitarnych H. A., przedstawiciela (...) T. R. oraz kierownika robót sanitarnych H. S. próbę hydrauliczną instalacji wodociągowej stwierdzając szczelność instalacji. Tego samego dnia w tym samym składzie dokonano oględzin izolacji termicznej rurociągów centralnego ogrzewania stwierdzając wykonanie zgodnie z projektem i warunkami technicznymi oraz uznając, że wykonana izolacja nie wymaga poprawek i nadaje się do eksploatacji. W dniu 30 sierpnia 2012 roku te same osoby dokonały oględzin kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz przeprowadziły próbę hydrauliczną pod ciśnieniem, stwierdzając wykonanie zgodnie z projektem i warunkami technicznymi oraz stwierdzając, że instalacja kanalizacji sanitarnej i deszczowej nadaje się do eksploatacji. W dniu 11 grudnia 2012 roku te same osoby, po dokonaniu próby hydraulicznej na zimno stwierdziły szczelność instalacji centralnego ogrzewania. Stwierdzono, że instalacja została wykonana zgodnie z projektem i warunkami technicznymi oraz nadaje się do eksploatacji. W dniu 14 grudnia 2012 roku w tym samym składzie osób dokonano próby hydraulicznej na gorąco centralnego ogrzewania, stwierdzając szczelność instalacji oraz jej wykonanie zgodnie z projektem i warunkami technicznymi. Uznano, że instalacja nadaje się do eksploatacji.

W dniu 14 grudnia 2012 roku (...) dokonał odbioru robót zleconych powodowi stwierdzając, że zostały one wykonane zgodnie z warunkami umownymi. Odbiór dotyczył robót o wartości 65.000 złotych netto. Tego samego dnia powód wystawił (...) fakturę na kwotę 79.950 złotych brutto. Ponieważ kwota ta nie została zapłacona powód wystąpił przeciwko (...) do tutejszego Sądu o jej zasądzenie. W dniu 8 lutego 2013 roku tutejszy Sąd wydał w sprawie VIII GNc 55/13 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zasądził kwotę 79.950 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2013 roku.

Dowody: - protokoły odbiorów (k. 19-22, 24-25),

- faktura VAT nr (...) (k. 26),

- nakaz zapłaty z dnia 8 02 2013, sygnatura akt VIII GNC 55/13 (k. 36). Powód powiadomił pozwaną, że nie otrzymał zapłaty od (...). Inspektor nadzoru robót sanitarnych H. A., potwierdził, że powód wykonywał roboty sanitarne wewnętrzne, o czym dowiedział się w grudniu 2012 roku. Pozwana pismem z dnia 28 stycznia 2013 roku powiadomiła powoda, że nie został on zgłoszony jako podwykonawca, toteż nie podstaw do solidarnej odpowiedzialności pozwanej z tytułu jego wynagrodzenia na podstawie umowy zawartej z (...). Pismem z dnia 27 marca 2013 roku, w odpowiedzi na pismo powoda z dnia 26 lutego 2013 roku pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Pozwana zleciła powodowi, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie zamówienia publicznego i na podstawie jego oferty, uruchomienie instalacji centralnego ogrzewania w okresie przerwy w realizacji zadania pod nazwą: Rozbudowa i modernizacja budynku (...) przy ul. (...) w S..

Dowody: - korespondencja pomiędzy stronami (k. 27-32);

- notatka H. A. (k. 23);

- Zamówienie publiczne nr (...) (k. 83),

- notatka służbowa na okoliczność oferty powoda (k. 34),

- oferta powoda w sprawie zamówienia publicznego pozwanej (k. 35),

- zeznania świadków: K. B. (od 00:46 godziny do 00:50

godziny rozprawy w dniu 19 11 2013 – k. 202); A. G.

(od 00:55 godziny do 00:57 godziny rozprawy w dniu 19 11 2013 – k. 203),

H. A. (od 00:07 godziny do 00:13 rozprawy w dniu

17 12 2013 – k. 213-214).

Ocena dowodów

Przedstawiony wyżej stan faktyczny został ustalony przede wszystkim w oparciu o dowody pisemne. Dotyczy to treści umów pomiędzy powodem a (...) i pomiędzy pozwaną a konsorcjum firm (...) S. i (...), zamówienia publicznego pozwanej i jej przyjęcia przez powoda, protokołów narad koordynacyjnych, protokołów odbioru, korespondencji pomiędzy stronami, pism pozwanej do lidera konsorcjum, z którym pozwana zawarła umowę o roboty budowlane.

Dowody z zeznań świadków pozwoliły ustalić procedurę przeprowadzania narad koordynacyjnych na budowie, której dotyczyły prace powoda oraz dokumentowania obecności ich uczestników. Należało dać wiarę zeznaniu świadka A. G., że uczestnicy narad sami wpisywali się na listę obecności, bowiem wskazuje na to treść list obecności, które zawierają wpisy nazwisk dokonywane różnymi charakterami pisma. Z tych list obecności wynika, że sporadycznie w naradach uczestniczyli podwykonawcy, natomiast nie było wśród nich powoda.

W związku z powyższym nie ma podstaw do przyjęcia, że powód w tych naradach uczestniczył. Odmienne zeznanie pracownika (...) T. R. nie może być uwzględnione, można przy tym sądzić, że świadkowi temu nie koniecznie chodziło o narady koordynacyjne a nie o inne spotkania mające na celu dokonanie uzgodnień na placu budowy. O takich spotkaniach mówił też syn powoda M. S.. Trzeba dodać, że również protokoły narad wskazują na uzgodnienia pomiędzy pozwaną a wykonawcą przy udziale projektanta i przedstawiciela użytkownika.

Protokoły odbioru przedłożone przez powoda (k. 18-22) wskazują na udział w sprawdzeniu prac dotyczących instalacji sanitarnych inspektora nadzoru H. A. natomiast zapisy tych protokołów wskazują na sprawdzenie już wykonanych prac, a więc wiedzę jednego z inspektorów nadzoru o nich po ich wykonaniu, a nie przed przystąpieniem powoda do prac. Trzeba ponadto zauważyć, że treść tych protokołów wskazuje na prowadzenie prób mających na celu uruchomienie kolejnych instalacji, a nie ich odbioru jako całości. Świadczą też o tym nazwy omawianych czynności („w sprawie dokonania i odbioru próby hydraulicznej na zimno instalacji centralnego ogrzewania” – k. 19, „w sprawie dokonania i odbioru próby hydraulicznej” – k. 22). Wprawdzie niektóre protokoły zostały zatytułowane jako dotyczące odbioru poszczególnych instalacji, jednak w ich treści jest mowa o dokonaniu prób (k. 18, 20), bądź sprawdzeniu izolacji (k. 21), to zaś wskazuje na sprawdzenie ich działania pod kontem możliwości uruchomienia w trakcie wykonywania robót.

W związku z powyższym nie można podważyć zeznań świadka H. A., że o wykonawstwie powoda dowiadywał się on już po wykonaniu przez niego prac, a nie przed nim, nie znał też warunków umownych świadczenia powoda. Jak stwierdził ten świadek, ważną było dla niego techniczna strona wykonawstwa a nie ustalenie warunków umownych w tej sprawie. Zwraca uwagę to, że sam odbiór pomiędzy powodem a (...) odbył się bez udziału przedstawiciela pozwanej (k. 24).

Z tych samych względów nie sposób podważyć zeznań świadków K. B. i A. G.. Powód nie przeciwstawił tym zeznaniom dowodów, z których mogłoby wynikać, że pozwana wiedziała o wykonawstwie powoda na początku wykonywania przez niego poszczególnych prac, a przez to znała dokładnie ich przedmiot i umówiony zakres oraz wynikające z umowy zawartej przez powoda z (...) warunki oddania i odbioru prac oraz wysokość i zasady wypłaty wynagrodzenia. Znajomość ta jest też problematyczna dlatego, że powód nie wykorzystywał w pracy własnych materiałów (wynika to z jego umowy zawartej z (...)), a w takiej sytuacji utrudniona jest identyfikacja osoby, która faktycznie wykonuje czynności, jako podwykonawcy a nie tylko pracownika.

Trzeba zauważyć, że w sytuacji położenia przez pozwaną dużego nacisku na konieczność przedstawiania jej przez konsorcjum umów z podwykonawcami, zawierających określoną treść i zawartych koniecznie w formie pisemnej, logiczne jest, że pozwana dążyłaby do poznania umowy z powodem gdyby wiedziała, że jest on podwykonawcą którejś z firm tworzących konsorcjum, z którym pozwana zawarła umowę. Trudno wobec tego podważyć zeznania świadków, pracowników pozwanej, że nie mieli wiedzy o statusie powoda do czasu zgłoszenie przez niego problemów z płatnościami ze strony (...).

Nie budziło wątpliwości otrzymanie od powoda zlecenia pozwanej, po przeprowadzeniu procedury zamówienia publicznego, na uruchomienie instalacji centralnego ogrzewania oraz monitorowanie tej instalacji w okresie przerwy w realizacji zadania inwestycyjnego po rozwiązaniu przez pozwaną umowy z konsorcjum firm (...) S. i (...). Wbrew twierdzeniu powoda fakt ten nie świadczy o wiedzy pozwanej na temat przedmiotu u zakresu umownego podwykonawstwa powoda zanim do niego doszło. Zamówienie publiczne nastąpiło już po zakończeniu prac przez powoda.

Ocena prawna.

Powód wywodził swoje roszczenie z art. 647¹ § 5 k.c. Zgodnie z tym przepisem, wykonawca zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor ponoszą solidarną odpowiedzialność w zakresie wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Powyższy przepis wprowadza ustawową odpowiedzialność za cudzy dług. Inwestor na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. zostaje obciążony odpowiedzialnością za realizację umowy, której nie jest stroną.

Zgodnie z art. 647¹ § 2 k.c. do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą wymagana jest zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Z powołanej regulacji wynika, że do pociągnięcia inwestora do solidarnej odpowiedzialności z wykonawcą wobec podwykonawcy wymagana jest zgoda na zawarcie umowy pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą. W odniesieniu do samej formy

wyrażenia tej zgody za ugruntowane należy uznać stanowisko, że może być ona udzielona w każdy sposób, który dostatecznie ją uzewnętrznia (art. 60 k.c.). Jednocześnie podkreślenia wymaga, że określony w art. 647¹ § 2 k.c. wymóg przedstawienia inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu wraz z odpowiednią dokumentacją odnosi się wyłącznie do przypisania milczeniu tych osób określonego w tym przepisie znaczenia, to jest zgody na zawarcie umowy z podwykonawcą. Przepis art. 647¹ § 2 k.c. nie daje podstaw do rozszerzenia wymagań dotyczących milczenia inwestora na wypadki, w których zgoda jest wyrażona w sposób czynny. Wypadki te nie zostały w art. 647¹ k.c. uregulowane, co przemawia za zastosowaniem do nich zasad ogólnych (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 roku, III CZP 6/08 i powołane tam orzeczenia).

Wyjaśnić tu należy, że zgoda inwestora jest skuteczna, gdy dotyczy konkretnej umowy, której istotne postanowienia, decydujące o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora i wykonawcy w zakresie wypłaty wynagrodzenia są mu znane, albo z którymi miał możliwość zapoznania się, co ma miejsce zwykle wówczas, gdy zawarcie z podwykonawcą umowy o określonej treści jest mu anonsowane. Inwestor nie musi znać treści całej tej umowy lub jej projektu, a znajomość istotnych postanowień umowy, decydujących o zakresie jego odpowiedzialności, nie musi pochodzić od wykonawcy czy podwykonawcy, może mieć dowolne źródło i nie musi być ukierunkowana na wyrażenie zgody na zawarcie umowy podwykonawczej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6.10.2010 roku, II CSK 210/10). Zgoda inwestora, która może być wyrażona również konkludentnie, na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą, będzie mogła być uznana za skuteczną wówczas, gdy inwestor ma wiedzę o istotnych elementach tej umowy, tzn. o przedmiocie prac, jakie ma wykonać podwykonawca oraz o przysługującym mu wynagrodzeniu. Te elementy kreują zakres jego solidarnej odpowiedzialności z wykonawcą (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17.12.2009 roku, I ACa 874/09, LEX nr 628223).

Powyższego nie modyfikuje powołanie się powoda na orzeczenia wskazane przez powoda w uzasadnieniu pozwu. W tezie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2007 roku (II CSK 108/2007) faktycznie stwierdzono, że zgoda inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą może być skuteczna również gdy nie przedstawiono inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu z odpowiednią dokumentacją, uszło jednak uwadze powoda to, że w uzasadnieniu tego wyroku stwierdzono, że inwestor musi mieć wiedzę o istotnych elementach treści tej umowy, natomiast wiedzę tą może posiadać z dowolnych źródeł. Wydaje się to oczywiste, bo nie sposób wyrazić zgody na treść umowy nie znając jej istotnych elementów. Skoro ta zgoda, zgodnie z twierdzeniem powoda, miała być konkludentna, to nie mogła być blankietowa.

Jeszcze bardziej zdecydowanie Sąd Najwyższy podkreślił to w tezie i w uzasadnieniu drugiego z przywołanych w pozwie wyroków – z dnia 26 czerwca 2008 roku (II CSK 80/2008). Zwrócić zwłaszcza należy uwagę na stwierdzenie, że niezbędne jest by wiedza inwestora dotyczyła umowy zindywidualizowanej podmiotowo i przedmiotowo. Z samych twierdzeń powoda wynika, że pozwana wiedziała o tym, że powód wykonuje roboty oraz akceptowała jego uczestnictwo. Z twierdzeń powoda nie wynika natomiast, że pozwana wiedziała o umowie zawartej z (...), znała precyzyjnie przedmiot umowy, a więc zakres zleconych prac, znała uzgodnienia powoda z (...) w sprawie wysokości wynagrodzenia powoda, zasad jego wypłaty i terminów wymagalności.

Jak widać, powód nie wykazał, ani właściwie nie twierdził, że pozwana miała wiedzę na temat zindywidualizowanej podmiotowo i przedmiotowo umowy pomiędzy powodem a (...). Jeżeli przyjąć, że pozwana dowiedziała się o robotach powoda, to miało to miejsce nie zanim powód je rozpoczął, tylko w czasie gdy je kończył, przynajmniej poszczególne etapy prac. Nie sposób więc uznać, że wiedza taka oznacza zgodę na zawarcie umowy, o której mowa w art. 647¹ § 2 k.c.

W związku z powyższym należało oddalić powództwo. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparte zostało na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c., przy zastosowaniu § 6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na zasądzone od powoda na rzecz pozwanej koszty procesu składają się: wynagrodzenie radcy prawnego oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa.